

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo p[ri]m[us]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. III. post Trinitatis

Ppositū siue negatio ppositi penitendi. Et rā gliaꝝ q̄ reuelabif in nob̄. Ro. viii. Et his duob̄ modis ē p̄cti circumſtancia. Aliq̄ dī p̄ſtitū nō penitēdi: et ſic eſt ſpecialiterem⁹ hui⁹ tpiſ paſſiōes. In q̄b̄ v̄ leui⁹ le p̄cti in ſp̄mſcim. vt dt Tho. iij. q. viij. feran⁹ notā ſe ſunt tres p̄dīcōes. Breuias: Luitas: Utilitas: cōpatiue viciꝝ peſ naz purgatori⁹ et inferni. De his tribi. q. Lox. iiij. Id em̄ qđ in p̄nti momētanę ſt̄ et leue tribulatiōis: ſuꝝ modū in ſublimitate eternae ḡlie p̄odus opaf in nob̄ nō p̄replati⁹ q̄ vidēnt: ſed q̄ nō vidēnt. Que em̄ vidēnt t̄galia ſūt: q̄ aut nō vidēnt eternā ſunt. Hec ibi. **E**ſtote t̄c.

Prim⁹ ar. An in deo ſit mſcōia: Q, ignobilis viuēs: cuꝝ alij ſet ad eccliam: ipſe D̄ no. Discōia em̄ eſt ſp̄es triftie: ve cuꝝ ell⁹ faber optim⁹ ppter officiū ſuꝝ alijs d̄ D̄m. ſed triftie nō eſt in deo. Longi vtile ab alijs tolerabat̄ ſuꝝ remaſtra. P̄ſ. Miferator et mifericordi⁹. Rūdet Tho. i. p. q. xxij. q̄ milicōia ē ma carnis: q̄ ſubira iſfirmitate occupat̄ cum a ſiſo monereſ ad pñiaꝝ: moriſ: clamāſ et d̄spans rūdit ſe nō poſſe. q̄a ſic brūs Ste phaꝝ moriſ vidiſ celū aptū: ita p̄ ſuꝝ viderat ſibi aptū iſfernū et patuz ſibi locū p̄ opeſ ad depellendū miferia alterius ut p̄priā: et hic eſt mie effectus. Et h̄ maxime copetis deo: repellere vices miferia aliorū. Triftari tñ de miferia alicui⁹ ei nō conuenit. Per miferia quēcūq; defectū intelligamus. Defect⁹ em̄ nō tollunt n̄iſi p̄ alicui⁹ bonitat̄ pfectioez. Prima aut̄ origo bo niat̄ de⁹ ē. Hec Tho. **P**ro fundamēto Q, diuina maiestas ſit mifericors etiā v̄b dent ſentire poete. Quidi⁹ de pōto. Eſt de mihi: mifer⁹ celeſtia numina parcunt. Nec ſp̄lesos et ſine fine p̄mūt. Et Sene. d̄r. Nullū magis q̄ p̄ncipē clemētia decet. Marie ḡ decet euꝝ q̄ ſum⁹ p̄ncip̄s ē. Lūḡ q̄rit An in deo t̄c. Dicērñ. vt ſ. Et q̄ con clude>nullaten⁹ diffidēdū eſte de deo: qm̄ certi ſum⁹ ipm̄ eē patū ad nr̄i miferendū ſi penitere volūt̄. Ideo Zool. ij. ſuꝝ mini ad dñm̄deū v̄m q̄ benign⁹ et miferē paties et mul. mic: et p̄ſta. ſuꝝ malicia. Et p̄ſ. Tu aut̄ dñe ſuavis et mitis: et mul. mie oib̄ iuo. te. Audite o duri p̄ctores inuidit̄ auari t̄c. Glicete ne p̄ negligēt̄ aut̄ ſc̄ p̄tu dei miferiaꝝ amittat̄. **F**igura. Ex p̄ceptauit dñs iudeos vt ab idolatria rediſ rent. ſed q̄ neglexerūt: randē eos p̄ babylōnios captiuauit: vt h̄z in. iij. li. regum. Expone qm̄ in q̄libet p̄ctō mortali eſt mo dus qdām idolatrie: q̄ p̄fert creature ac

Dominica. iiiij. post trinitatis Sermo p̄m⁹

Eſtote mife-

e ricordes ſicut p̄ v̄ celeſt̄ mife ricors eſt. Luç. vi. Existimo q̄ nō ſunt 2digne paſſiōes hui⁹ tpiſ ad futu-

ato. Expectat autem dominus peccatores sed con*tra* pueri quibuscumque beneficiis spiritualibus: corpora tenet. immo ex hoc audaciores fuerint ad pecunias ralibus: et trahibus: et descendere viues in infernum. Ecce enim non cito haec malos. Et quod est quod hunc rigor non seruat: immo per se finia: filii hominum absque ultro timore per multum differunt non solum pro dies: sed pro menses petrant mala. Ide tandem eos in infernum et agnos. Quod sunt in vita mortalium quod per deum priuabit. Nam etiam ut dicitur. Illi qui graui sunt: viginti: aut triconta aut plures annos usque damnati quod habent longe amittere portant. in peccatis dormierunt forte nefandissimus secundus ar. In euangelio dominus nos ad spuriissimis in execratione: heresi: sacrilegio: adulterio: perjury: blasphemia: de heresim.

Primo miserationis instructionem ge tractione: usurpa: rapina: quod tolerat dominus patiatur. Et cur habet? An forte quod sibi peccatum non displicet: aut quia illa punire negligit: vel ignorans illa non videt: vel impotens illa vindicare non valeret. Hoc ut hec cogitemus?

In hoc sermone dicendum de primo. quia deo quod optimus ad omnia oportet malum iustitiam dicitur nos instruit dicitur. Estote misericordes sumus nullum male relinquentem. sapientissimi desicut pater vestre celestis misericors est. Cuius oia videret: et cuius infinite misericordie nihil nullus. Magna preconium misericordie et beatitudinis resistere potest. Cur ergo sic punire dissimulat? Reddit enim pater beatus nos deo et formes et natus propter suavitatem meae sue. Quod pelago inquisit quodam signa sublimis nature nostrae immitius patientie det. Igitur. Peccatum. De patiatur agit propter vos nolentes aliquem patire: sed oportet ad des simus pater vestre celestis et tu. Excludunt ergo a numero filiorum dei quod deum in opibus misericordie non limitari. Ut autem plenius videamus deum misericordiam quam nos oportet imitari: considerabimur tripliciter ei effectum erga peccatores.

Primum est liberalitas coniunctiois. Secundus est longanimitas expectatiois. Tertius est benignitas reuocatiois.

Primum igitur et secundus trahibus in quod appetit magis misericordia. quod ut dicitur Augustinus. Peccator non est dignus trahibus non solum ad necessitatem: sed etiam ad superabundantiam. Et quare habet? Ut det nobis ex te dignitas reuocationis. Unde dicebat dominus plures beneficium inimicorum nostrorum. Matth. v. Dicitur. Non venit vocare iustos sed peccatores. Audite ergo o peccatores. vos vocat dominus: nolite negligere ne super vos tandem dominus percutiat. **Eemplum.** Vocavit dominus iudeos multiplex. Et post ascensionem suam per predicationem apostolorum sunt iterum vocati. Et sicut legitur in scholastica et ecclesiastica historia: per xliij. annos sunt expectati. sed ad ultimum eos impensis tenuentes gladio romano tradidit: et per multum discessos semper in inferno opprobrio: et quod peius est in inferno supplicio reliquit. Non sicut ergo negligere o peccatores. quia nisi covertamini postea quod dominus vos expectabat. Propterea expectat dominus ut misereat dictum. Lu. xij. Alii permissus egeritis oportet.

Dis quod mortaliter peccat merefici subi peribitis.

Dominica. iii. post Trinitatis

Tert^o art. Aud. t̄c. Et necesse ē nos
dono in misericordia p̄formari in signū fī/
delitatis. h̄c em̄. xiiij. q. v. Si apud. Re/
bus debet fidelitas. Maxie igit̄ sumo re/
gi. Et in signū hui⁹ fidelitat⁹ milites dell
bēt h̄c stigma sui p̄ncipis. ut h̄c instituta
de re militari. In s̄ch⁹ gerit signū aduer/
sarū; Iz clamet. Quia rex: cēsēd⁹ est prodi/
tor. Expone et applica notādo q̄ signū dei
est misericordia: signū diaboli crudelitas. Di/
sericordes igit̄ a deo recognoscunt. Mac.
v. B̄ti miseri. qm̄ p̄sequen̄t misericordiam.

Sermo. ii. p̄ Trinitatis. iiiij.

est: q̄ voluntati tue 2decēs est. Hec tho.

Pro funda. Ad p̄ncipes maxie spect
facere iusticiā. Unū Arist. v. politiū. Rex iu

sticiā p̄ser. Hoc ḡ maxie spectat ad
sumū p̄ncipē deū q̄ etiā p̄p̄ suā sumā iusti

cia sume timend⁹ ē. Unū Virgili⁹. vi. en.

Discite iusticiā moniti nō temnere diuos
q. d. Discēda ē iusticia ne z̄tēna dina ma

iestas q̄ vnicuiq̄ s̄m iusticiā tribuet. Lūz

ḡ q̄r̄t. In deo t̄c. Dic m̄. vt s̄. Ex q̄ clu/
de q̄ ersi in deo sperādū ē p̄p̄ suā misericordiāz

tū est timend⁹ p̄p̄ suā iusticiā q̄ talis ēt̄
ip̄t̄ ip̄ossibile sit nō retribuerūt̄ vnicuiq̄ su

cta oga sua. Rom. v. Reddet vnicuiq̄ s̄m
oga eius. His q̄dē q̄ s̄m patiēt̄ boni ope

ris gl̄iam et honore et incorruptionē q̄reti
bus vitā eternā. His aut̄ q̄ sunt ex z̄tēno

ne q̄ n̄ adq̄scunt p̄t̄: credit̄ aut̄ iniquitati
ira et indignatio: tribulatio et angustia. Au-

dite o p̄t̄ores: fornicatores: blasphemū t̄c
L̄ q̄s explicit̄ q̄ sit terribil̄ dei iusticia

q̄mvt̄ h̄c Job. xxiiij. De inuitū aliquid ab
re nō patif. Audite o p̄t̄ores qm̄ n̄i p̄ni
atis p̄ pniam: de p̄ni jet p̄ vindictā. Non

puter̄ ḡ recip̄ gr̄az n̄i p̄niam faciat̄.

Figura. Nō datur ē māna filijs isrl̄nisi p̄
q̄ de egypto recesser̄ et mare rubrū trāse
rit Exo. xiiij. et. xvij. Expōe. q̄ n̄ daf mā
na gr̄e n̄i p̄egressum de egypto. i. d̄ p̄t̄o
tenebroso: et post trāstū mar̄. i. amaritudi
nis p̄nie. Jō Eccl. ii. Si p̄niam nō egeri
mus incidem̄ i man⁹ dei

Ecund⁹ ar. In p̄cedō. t̄c. In h̄ dicēdū
de scđo qđ ē iſtructiōis modificatio,

vbi declarat dñs quō dehem̄ ēt̄ misericor
des: d. Nolite iudicare t̄c. vlc̄ remenetur
vob. In q̄ textu ponit triplex documen⁹

circa modū faciēdi iuicē misericordiāz.

Prīmū ē cauēde offēsiōis

Scđm ē exhibēde 2descēsiōis

Tertiū ē cūdēde retibutiōis

Prīmū ē t̄c. i iudicādo. s. et 2dēnādo p̄t̄is
mū. Unū d̄t̄ Nolite iudicare. et n̄ iu. no. cod. et

n̄ co. Aug. Hoc loco nihil aliđ p̄cip̄ erit
stimo n̄i vt ea facta s̄ q̄b̄ dubiu ē q̄ anio

fiat i meliore p̄t̄ et erp̄temur. Duo q̄p̄t̄

i q̄b̄ temerariū iudicū cauere obem̄. Lū
icertū ē q̄ aio q̄d factū sit: v̄l'icertū ē q̄lis

q̄sq̄ futur⁹ sit q̄ n̄ic v̄l'bon⁹ v̄l'mal⁹ appa
ret Bern. Laue alienē querlatiōis aut cu

riosus ēt̄ explorator̄ aut temerari⁹ iude;

E Stote nise.

e. Expectatio creature reuelationē filiōꝝ dei expectat Rho.

vij Nota. nihil delectabil⁹: nihil honorabil⁹: nihil vtili⁹: q̄ ē esse de nūero filiōꝝ di. De his Ro. viij. Accepistis sp̄m adoptio n̄i filiōꝝ i q̄ clamam⁹. Abba p̄t̄ J̄p̄ ei spi ritus statū testimoniū reddit sp̄m n̄rō q̄ sum⁹ fili⁹ dei. Si aut̄ fili⁹ et heredes. Heredes q̄dē dei: cohēredes aut̄ ch̄ri. Et hec ē exp̄pectatio n̄rā Jō d̄sc̄ ap̄l's q̄ expectatio cre ature. i. naturale desideriū hois expectat .i. expectādo desiderat reuelationē filiorū dei q̄ sit in gl̄ia celesti. Sunt aut̄ vere fili⁹ dei q̄ se p̄format p̄t̄ celesti in misericordia et be nignitate.

Prim⁹ ar. Unū i deo cū misericordia sit etiā iusticia. Q̄ non. ac̄ iusticie ē reddere de bitū: sed de nulli debitor̄ ē. Igit̄. Contra in p̄s. Just⁹ dñs t̄c. R̄ndet tho. i. p̄te. q. xiiij. q̄ deo nō p̄uenit iusticia cōmutatiua. Quil em̄ p̄or dedit ei et retribueſ illi. vt d̄ Ro. xj. Sed est in eo iusticia distributiuia s̄m quā alijs gubernator̄ dat vnicuiq̄ fz suā dignitatē. Ad illud autem quod obj̄ij citur dicendum q̄ hoc vnicuiq̄ debetur q̄d ordinariū est ad ip̄m s̄m ordinem diuīe ſapie. Et Iz hoc mō debitor̄ alicuī det nō t̄n ip̄e est debitor̄. q̄ ip̄e ad alia non ordinari: sed pot̄ alia ad ip̄m. Et iō iusticia in deo q̄nq̄ d̄r̄ 2decētia sue bonitāt̄: q̄nq̄ retr̄ibutio p̄ meritis. Et v̄rūq̄ modū tangit An̄. di. Lū punis malos iustū est: q̄ illo rū meriti p̄uenit. Lūx̄o pars̄ malis iustū